

Dokument zasedanja

B8-0490/2016

20.4.2016

PREDLOG RESOLUCIJE

k vprašanju za ustni odgovor B8-0361/2016

v skladu s členom 128(5) Poslovnika

o napadih na bolnišnice in šole kot kršitvah mednarodnega humanitarnega
prava
(2016/2662(RSP))

Mark Demesmaeker, Nirj Deva, Eleni Teoharus (Eleni Theocharous)
v imenu skupine ECR

Resolucija Evropskega parlamenta o napadih na bolnišnice in šole kot kršitvah mednarodnega humanitarnega prava (2016/2662(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah ter drugih instrumentov OZN o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Ženevskih konvencij in drugih pravnih instrumentov mednarodnega humanitarnega prava,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 8. decembra 2009 o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava,
- ob upoštevanju Posodobljenih smernic Evropske unije o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava¹,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja OZN za svetovni humanitarni vrh z naslovom „*One humanity, shared responsibility*“ (Eno človeštvo, skupna odgovornost) z dne 2. februarja 2016,
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta OZN št. 1998 (2011), sprejete 12. julija 2011, in 2143 (2014), sprejete 7. marca 2014, o zaščiti otrok, ki so jih prizadeli oboroženi spopadi,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine OZN A/RES/64/290 z dne 9. julija 2010 o pravici do izobraževanja v izrednih razmerah,
- ob upoštevanju deklaracije o varnih šolah iz maja 2015 in z njo povezanih smernic za zaščito šol in univerz pred vojaško uporabo med oboroženimi spopadi,
- ob upoštevanju resolucije 32. mednarodne konference Rdečega križa in Rdečega polmeseca z dne 10. decembra 2015 o krepitvi spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. februarja 2016 o humanitarnih razmerah v Jemnu²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. februarja 2015 o humanitarni krizi v Iraku in Siriji, zlasti v zvezi z Islamsko državo³,
- ob upoštevanju vprašanj Svetu glede napadov na bolnišnice in šole kot kršitve mednarodnega humanitarnega prava (O-000063/2016 – B8-0361/2016),

¹ UL C 303, 15.12.2009, str. 12.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0066.

³ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0040.

- ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je mednarodna skupnost v nedavnih letih priča številnim napadom na bolnišnice in šole v oboroženih spopadih po svetu; ker morajo šole in bolnišnice ostati območja miru, kjer se civilistom nudi zaščita v času spopada;
- B. ker so šole in bolnišnice tarče napadov, pri katerih se uporablja močno orožje; ker je varnost humanitarnega osebja in ranjenih ljudi, ki jih zdravijo, pogosto ogrožena in ker so ti napadi kršitev mednarodnega humanitarnega prava in resno ogrožajo prihodnost oskrbe s humanitarno pomočjo; ker so bili humanitarni delavci po napadu na njihove objekte v nekaterih primerih prisiljeni zapustiti območja spopada;
- C. ker naj bi na prvem humanitarnem vrhu, ki bo potekal 23. in 24. maja 2016 v Istanbulu, preoblikovali humanitarno arhitekturo, da bo postala učinkovitejša in bolj globalna, s čimer bi se odzvali na pričakovano povečanje humanitarnih potreb, povezano s sedanjimi in prihodnjimi izzivi, kot so oboroženi spopadi, naravne nesreče, begunske krize in prehranska varnost;
- D. ker generalni sekretar OZN v svojem poročilu za svetovni humanitarni vrh z naslovom Eno človeštvo, skupna odgovornost opozarja na po njegovem mnenju brezsravno in kruto erozijo spoštovanja mednarodnih človekovih pravic in humanitarnega prava v oboroženih spopadih, ki bi lahko povzročila nazadovanje v obdobje vojne brez meja; ker poročilo navaja, da neuspeh pri zahtevanju in spodbujanju spoštovanja skupnih norm in pri podpori obstoječim mehanizmom izvrševanja, spremljanja in odgovornosti prispeva k omenjeni eroziji;
- E. ker je mednarodno humanitarno pravo, znano tudi kot pravo oboroženih spopadov, namenjeno lažšanju posledic oboroženih spopadov z zaščito tistih, ki ne sodelujejo v spopadu ter z urejanjem sredstev in metod vojne;
- F. ker so bolnišnice in zdravstveno osebje izrecno zaščiteni z mednarodnim humanitarnim pravom in ker vsak namerni napad na civiliste ali civilno infrastrukturo šteje za resno kršitev tega prava;
- G. ker je od 14. marca 2016 52 držav, vključno z nekaterimi, vendar ne vsemi, državami članicami, podprlo deklaracijo o varnih šolah s konference o varnih šolah v Oslu, ki je potekala maja 2015;
- H. ker je Svet za zunanje zadeve pri sprejemanju smernic EU o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava poudaril pomen učinkovitega obravnavanja posledic resnih kršitev s podpiranjem ustreznih mehanizmov odgovornosti ter morebitno pomembno vlogo Mednarodnega kazenskega sodišča v primerih, ko zadevna država ali države ne morejo ali ne želijo izvrševati svoje sodne pristojnosti; ker so v skladu s smernicami EU ustrezne delovne skupine Sveta dolžne spremljati razmere, za katere bi lahko veljalo mednarodno humanitarno pravo, ter v teh primerih priporočati ukrepe za spodbujanje skladnosti z njim (odstavek 15(a));
- I. ker je Mednarodni odbor Rdečega križa med letoma 2012 in 2015 organiziral velik posvetovalni postopek o tem, kako okrepiti pravno varstvo žrtev oboroženega spopada in kako povečati učinkovitost mehanizmov za spoštovanje mednarodnega

humanitarnega prava;

- J. ker se države udeleženke 32. mednarodne konference Rdečega križa in Rdečega polmeseca decembra 2015 na koncu niso mogle dogovoriti o novem mehanizmu, ki sta ga Mednarodni odbor Rdečega križa in švicarska vlada predlagala za okrepitev spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava; ker bi predlagani novi mehanizem vključeval organizacijo letnih srečanj držav podpisnic Ženevskih konvencij; ker so se države udeleženke dogovorile, da bodo začele nov medvladni postopek za iskanje načinov za okrepitev izvajanja mednarodnega humanitarnega prava in da bodo rezultat predstavile na naslednji mednarodni konferenci leta 2019;
1. izraža svoje presenečenje in resno zaskrbljenost zaradi smrtonosnih napadov na bolnišnice in šole, ki se skrb zbujajoče pogosto dogajajo v oboroženih spopadih po svetu in pri katerih so žrtve bolniki, študenti, zdravstveno in pedagoško osebje, humanitarni delavci, prostovoljci in družinski člani, hkrati pa mednarodne obsodbe redko privedejo do neodvisnih preiskav in pristne odgovornosti; poziva države članice, institucije EU in podpredsednico/visoko predstavnico, naj priznajo resnični obseg teh izrednih razmer in nemudoma pripravijo konkreten in časovno opredeljen akcijski načrt s kar največjo uporabo vpliva EU in držav članic, da bi ustavili takšne kršitve in zlorabe;
 2. obsoja napade na bolnišnice in šole, ki so prepovedani po mednarodnemu pravu, in priznava, da bi takšna dejanja lahko predstavljala grobe kršitve Ženevskih konvencij iz leta 1949 in vojne zločine po Rimskem statutu Mednarodnega kazenskega sodišča; izraža prepričanje, da je ohranitev zdravstvenih in izobraževalnih ustanov kot nevtralnih, zaščitenih krajev med oboroženimi spopadi odvisna od izida preglednih, neodvisnih in nepristranskih preiskav krutih napadov, ki so se zgodili, in od prevzemanja pristne odgovornosti za storjena hudodelstva;
 3. meni, da je treba humanitarne delavce, ki s svojim delom rešujejo življenja v zelo težavnih razmerah, vedno ščititi;
 4. obsoja, da udeleženci v oboroženih spopadih uporabljajo bolnišnice in šole in jih določajo za cilje napadov; opozarja, da tisti, ki uporabljajo ljudi ali lastnino kot človeški ščit, kršijo mednarodno humanitarno pravo;
 5. poudarja, da lahko ti napadi poleg neposredne in fizične škode na šolah in bolnišnicah povzročijo tudi prisilno zaprtje ali moteno delovanje teh ustanov in resno škodo celotnemu zdravstvenemu in izobraževalnemu sistemu;
 6. spodbuja EU in države članice, naj v celoti podprejo poziv generalnega sekretarja OZN, da bi se na svetovnem humanitarnem vrhu znova obvezali zaščititi civilistov in humanitarnih delavcev, in sicer tako, da bi spoštovali že dogovorjena pravila; poudarja pomen, ki ga generalni sekretar OZN pripisuje krepitvi mednarodnih preiskovalnih in sodnih sistemov, tudi Mednarodnega kazenskega sodišča, pri dopolnjevanju nacionalnih okvirov, da bi prekinili nekaznovanje kršitev mednarodnega humanitarnega prava;
 7. poziva EU in njene države članice, naj na svetovnem humanitarnem vrhu podprejo celovit sporazum o praktičnih načinih za krepitev spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava, kot so obveščanje nacionalnih uprav, varnostnih sil, lokalnih

organov in vodij skupnosti o pravilih mednarodnega humanitarnega prava, ter naj podprejo vlogo Mednarodnega kazenskega sodišča pri odpravi nekaznovanosti za kršitve mednarodnega humanitarnega prava;

8. priznava pomen in edinstveni značaj smernic EU o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava, saj nobena druga država ali organizacija ni sprejela enakovrednega dokumenta; poziva EU in države članice, naj izvajajo smernice EU;
9. poziva Svet za zunanje zadeve in podpredsednico/visoko predstavnico, naj za zagotovitev skladnega in učinkovitega razvoja politik in ukrepov EU, povezanih z mednarodnim humanitarnim pravom, pregledata sedanjo razdelitev odgovornosti, na podlagi katere je za izvajanje smernic o mednarodnem humanitarnem pravu prvenstveno pristojna delovna skupina Sveta za javno mednarodno pravo, ki jo vodi predsedstvo Sveta; v zvezi s tem poudarja, da so ustrezne delovne skupine Sveta v skladu s smernicami EU dolžne spremljati razmere, za katere bi lahko veljalo mednarodno humanitarno pravo, ter v teh primerih priporočati ukrepe za spodbujanje njegovega spoštovanja (odstavek 15(a)); poziva ustrezne delovne skupine Sveta, naj ta mandat uporabijo za obravnavanje sedanje pereče krize zaradi nespoštovanja;
10. želi spomniti na stališče, izraženo v smernicah EU, da se bodo, kadar je to primerno, uporabile storitve Mednarodne humanitarne komisije za ugotavljanje dejstev, ustanovljene v skladu z Dopolnilnim protokolom I k Ženevskim konvencijam iz leta 1949, ki lahko pomaga pri spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava prek svoje zmogljivosti ugotavljanja dejstev in metode dobrih uslug; ugotavlja, da storitve Mednarodne humanitarne komisije za ugotavljanje dejstev niso bile uporabljene, in poziva Svet EU, države članice in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj resno razmislijo, da bi to komisijo prvič po njeni ustanovitvi uporabile za obravnavanje napadov na bolnišnice in šole kot izredne krizne razmere v zvezi s spoštovanjem standardov mednarodnega humanitarnega prava;
11. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da ima mednarodna skupnost zdaj omejen institucionalni prostor za obravnavanje skupnih pomislekov v zvezi z izvajanjem mednarodnega humanitarnega prava; v zvezi s tem ugotavlja, da se državam udeleženkam 32. mednarodne konference Rdečega križa in Rdečega polmeseca decembra 2015 ni uspelo dogovoriti o novem mehanizmu, s katerim bi okrepili sistem upravljanja mednarodnega humanitarnega prava, in sicer z vzpostavitvijo letnega srečanja držav, da bi okrepili dialog, in z uvedbo rednega poročanja o nacionalnem spoštovanju tega prava; poziva EU in države članice, naj si prizadevajo za boljši rezultat v naslednjem medvladnem postopku;
12. poudarja, da je treba vložiti več dela, da bi izboljšali varnost humanitarnih organizacij in njihovih delavcev; podpira, da se v mednarodno pravo sistemsko vključijo posebne določbe o krepitvi odgovornosti za zaščito humanitarnih delavcev, pa tudi strogo, sistemsko spremljanje napadov na humanitarne delavce;
13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju OZN, predsedniku Generalne skupščine OZN in vladam držav

članic OZN.